

tiden havde den optimale sikkerhed omkring de her spil, en sikkerhed, der bl.a. betød en skærpet opmærksomhed omkring hvidvaskning, falskspil m.v.

Det var også på den baggrund, at vi klart gav udtryk for, at vi kunne støtte det lovforslag, som justitsministeren såvel før som efter folketingsvalget i foråret 1998 fremsatte, et forslag, der indeholdt forslag om at forlænge opbevaringsfristen for oplysninger om ankomende kasinogæsters identitet fra 2 måneder til 5 år samt mulighed for at kunne videregive oplysninger til andre spillekasinoer om personer, der havde begået falskspil eller andre strafbare handlinger i forbindelse med spillenes afvikling.

Og på den baggrund kan vi naturligvis også i dag støtte det her fremsatte forslag. Vi er stadig væk optagede af, at den optimale sikkerhed på vores kasinoer sikres.

Der er dog foretaget den ændring i det fremsatte lovforslag siden foråret 1998, at videregivelse kun må ske, såfremt den anmeldte person er fundet skyldig. Og set ud fra et retssikkerhedsmæssigt aspekt kan vi være enige i den ændring, så længe det ikke kan sikres, at sikkerheden vil være tilstrækkelig for, at registreringen bliver slettet, hvis en anmeldt person senere skulle blive frifundet eller sagen opgivet.

Men jeg skal jo alligevel ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi gerne havde set, at det kunne have ladet sig gøre, for der er ingen tvivl om, at værdien af den videregivelse, der lægges i det her lovforslag, er begrænset. En person kan nå at foretage mange nye handlinger i den periode, der vil gå, indtil skyldsspørgsmålet er afgjort, men lad os prøve at kigge på det under udvalgsarbejdet.

Nu er der muligvis nogle, der undrer sig over, at vi i dag kan støtte det lovforslag, der ligger her, når vi ikke samtidig kunne støtte den beretning, som et flertal i Folketingets Retsudvalg afgav den 24. februar i år.

Når vi ikke kunne støtte beretningen, skyldtes det, at vi havde et klart ønske om, at arbejdet omkring gevinstgivende spilleautomater, som skatteministeren arbejder med, skulle være nået så langt, at vi kunne sikre den nødvendige sammenhæng på de her to områder. Det gjorde vi ikke i februar, derfor kunne vi ikke medvirke til at lave den beretning.

Det gør vi til gengæld i dag. L 268 er fremlagt om gevinstgivende spilleautomater og kommer til behandling her i Tinget den 26. april, og på

den baggrund kan vi, som det også er fremgået, støtte forslaget her.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg skal bestemt ikke brokke mig over, at Socialdemokratiet og fru Lissa Mathiasen har besluttet sig for at støtte, og slet ikke forsøge at gøre mig munter i retning af, at Socialdemokratiet ikke ville støtte beretningen, ingenlunde. Der er grund til at takke for, at Socialdemokratiet også kan støtte de her fornuftige ændringer af kasinolovgivning.

Det, der bringer mig herop, er i stedet for spørgsmålet om registrering. Nu er det vel strengt taget ikke en menneskeret at skulle have adgang til et kasino. Hvem lider en tort ved at blive afvist på et kasino, fordi de f.eks. har forsværet falskspil på et andet kasino?

Derfor vil jeg godt bede fru Lissa Mathiasen sammenligne med det, der sker, når man f.eks. bliver registreret i RKI i Silkeborg. Hvis man som dårlig betaler bliver registreret dér, så bliver man også registreret, før domstolene har talt, og det har vidtrækkende økonomiske konsekvenser, f.eks. for en hel familie, hvorimod det at far eller mor ikke kan komme ind på et kasino næppe har vidtrækkende konsekvenser for den familie.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg ville bare spørge den socialdemokratiske ordfører om en enkelt ting, og det skyldes selvfølgelig mit manglende overblik over området.

Men hvad er den præcise sammenhæng mellem den lov, vi behandler nu, L 247, og så den lov, vi skal behandle om kort tid, der hedder L 268? Jeg forstod, at det var meget afgørende, at de var koordinerede. Jeg kunne godt tænke mig at få belyst den nærmere sammenhæng mellem de to forslag.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes da, det var ganske godt, at hr. Kim Behnke ikke fandt anledning til at stå og fornøje sig så meget her fra talerstolen, for jeg mener faktisk, at der – og det er så også et svar til hr. Søren Søndergaard – meget nemt kunne have været en meget klar sammenhæng mellem de to forslag, og det var det, vi ønskede at få afklaret, inden vi ville gå ind i den her beslutningsproces.